

ผลการใช้สถานการณ์จำลองรวมกับการจัดการเรียนรู้
แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

The Effects of Using Simulation-Based Learning with Content and Language
Integrated Learning to Enhance English Speaking Skills
of Second Year Vocational Certificate Students

สุวภัทร ขำทวิ, Suwapat Khamtawee¹

สรณบดินทร์ ประสารทรัพย์, Soranabordin Prasansaph²

สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์, Suneeta Kositchaivat³

อรวรรณ ชูแก้ว, Orawan Chukaeo⁴

E-mail: suwapat@pbpvc.ac.th

Received: April 9, 2025; Revised: May 1, 2025;

Accepted: May 8, 2025;

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถานการณ์จำลองรวมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองรวมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม ที่ใช้แผนกวิชาเป็นหน่วยสุ่ม ได้นักเรียนแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 24 คนที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับศิลปะการประกอบอาหาร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองรวมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3)

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ที่ปรึกษา ภาควิชาการศึกษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

³ อาจารย์ที่ปรึกษา ภาควิชาการศึกษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

⁴ อาจารย์ที่ปรึกษา ภาควิชาการศึกษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาอยู่ที่ระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: สถานการณ์จำลอง, การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were to: 1) compare the English-speaking skills of second-year vocational certificate students before and after learning through simulation-based learning combined with Content and Language Integrated Learning (CLIL), and 2) study students' satisfaction toward learning through simulation-based learning combined with Content and Language Integrated Learning. The sample, selected by a cluster random sampling technique, comprised 24 second-year vocational certificate students majoring in Industrial and Handicraft Arts during the second semester of the academic year 2022. The instruments used for this research consisted of 1) lesson plans of integrating simulation-based learning with Content and Language Integrated Learning, 2) pre-test and post-test of English speaking skills, and 3) a questionnaire to investigate students' satisfaction toward learning through simulation-based learning combined with Content and Language Integrated Learning. The mean, standard deviation, and dependent t-test were used to analyze the data.

The results of the study were as follows: 1) The English speaking skills of students after learning through simulation-based learning combined with Content and Language Integrated Learning were significantly higher than before at the .05 level, 2) The satisfaction toward learning through simulation-based learning combined with Content and Language Integrated Learning was at the highest level.

Keywords: Simulation-Based Learning, Content and Language Integrated Learning (CLIL), Speaking Skills

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญและได้รับการขยายขอบเขตการใช้งานอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเป็นภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวัน การศึกษา และการทำงาน อีกทั้งยังทำหน้าที่

เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางสังคม การเมือง และวัฒนธรรมในระดับนานาชาติ โดยภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับและเป็นภาษาที่ผู้คนใช้สื่อสารมากที่สุดในโลก โดยมีผู้ใช้ภาษาอังกฤษรวมทั้งสิ้น 1.35 พันล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้มี 898 ล้านคนเป็นผู้ใช้ภาษาที่มีเจ้าของภาษา⁵ ด้วยเหตุนี้ ภาษาอังกฤษจึงได้รับการยกระดับให้เป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญในระดับโลกและมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับทุกวิทยาการและองค์ความรู้ที่เป็นสากล หากผู้เรียนขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาถึงข้อมูลทางการศึกษา สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงแหล่งความรู้ระดับสากล ดังนั้น การพัฒนาระบบการศึกษาและประเทศชาติจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการค้นคว้า การสื่อสาร และโอกาสทางอาชีพของผู้เรียนในอนาคต โดยนโยบายด้านการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในปีงบประมาณ 2565 มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 ผ่านเป้าหมายสำคัญ ได้แก่ 1) การยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาครู 2) การสร้างโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึง 3) การพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผ่านการส่งเสริมอาชีวศึกษาและทักษะดิจิทัล 4) การส่งเสริมวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยพัฒนาสวัสดิการและสร้างแรงจูงใจให้ครู และ 5) การพัฒนาระบบราชการและการบริการภาครัฐยุคดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสในระบบการศึกษา⁶ เป้าหมายดังกล่าวเน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับการสื่อสารในระดับสากล นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนการศึกษาสายอาชีพเพื่อผลิตกำลังคนที่สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานโลก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของภาษาอังกฤษในการพัฒนาการศึกษาและเศรษฐกิจของประเทศ เหตุนี้ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายด้านการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต นโยบายดังกล่าวส่งเสริมการศึกษาสายอาชีพผ่านการยกระดับสถาบันอาชีวศึกษาให้มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาชีพ ตลอดจนการบูรณาการการเรียนการสอนสายสามัญควบคู่ไปกับสายวิชาชีพ ทั้งนี้ เนื่องจากบุคลากรสายอาชีพ โดยเฉพาะแรงงานฝีมือ จำเป็นต้องมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งเป็นแรงงานระดับสูง

ในระดับการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายยกระดับคุณภาพของกำลังคนสายอาชีพให้ได้มาตรฐานระดับสากล โดยแบ่งกลุ่มหลักสูตรออกเป็น 9 สาขาหลัก ได้แก่ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เกษตรกรรม การประมง ศิลปกรรม

⁵ Statista Research Department. “The Most Spoken Languages Worldwide.” Statista. 2022. [online]. source: <https://www.statista.com/statistics/266808/the-most-spoken-languages-worldwide/>. [June 12, 2024]

⁶ กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551** (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2557). กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ., 2557. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: https://academic.obec.go.th/images/document/1559878925_d_1.pdf (24 พฤษภาคม 2566).

อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นอกจากวิชาชีพเฉพาะแล้ว ผู้เรียนยังต้องศึกษา วิชาสามัญ อาทิ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม เมื่อหา การเรียนการสอนยังคงมุ่งเน้นวิชาชีพเป็นหลัก โดยมีการจัดสรรเวลาเรียนวิชาสามัญเพียง 2-3 ชั่วโมงต่อ สัปดาห์ เท่านั้น

เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน จึง มีการปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา โดยกำหนดให้มีการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในวิชาชีพ เพิ่มชั่วโมงเรียน จัดหาครูชาวต่างชาติ และใช้กรอบมาตรฐานสากล อาทิ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) และ Vocational English in ESL/ESL Competencies เป็นแนวทางในการพัฒนา นอกจากนี้ รัฐบาลยังให้ความสำคัญกับการยืดหยุ่น โครงสร้างเวลาเรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของ ผู้เรียน ปวช.1-3 ตามระดับทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานจริง ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน พร้อม ทั้งสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตร อาทิ การสนทนากับเจ้าของภาษา ค่าใช้จ่ายภาษาอังกฤษ และการพัฒนา ศักยภาพของครูผู้สอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสายอาชีพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดภาษาอังกฤษยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญของผู้เรียน เนื่องจากการเรียนการ สอนในสถานศึกษามักเน้นด้านทฤษฎีมากกว่าการฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ส่งผลให้นักเรียนขาด ความมั่นใจและไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทการทำงาน ชัยมงคล พุก สุวรรณ ระบุว่า การสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มุ่งเน้นการเรียนไวยากรณ์และการทำ แบบฝึกหัดมากกว่าการฝึกทักษะการพูด ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาน้อย อีกทั้งยังมีความวิตกกังวล เกี่ยวกับความถูกต้องของไวยากรณ์ จนส่งผลให้ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร งานวิจัยดังกล่าว เสนอแนะให้มีการปรับปรุงหลักสูตรและเพิ่มกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการพูดในสภาพแวดล้อม ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ⁷

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน อาชีวศึกษา โดยใช้การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลอง (Simulation-Based Learning) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL) ซึ่งเป็นแนวทางที่ได้รับการ ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ งานวิจัยหลายฉบับสนับสนุน รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ เช่น งานวิจัยของ กาญจนา ณ ศรีสุข ที่พบว่า การใช้สถานการณ์จำลองช่วยเพิ่ม ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา⁸ นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณา การเนื้อหาและภาษาเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษควบคู่กับเนื้อหาวิชาชีพของตน

⁷ ชัยมงคล พุกสุวรรณ. “แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนา กำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.” *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, ปีที่ 35, ฉบับที่ 1 (2560): 71-80.

⁸ กาญจนา ณ ศรีสุข. ผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถการสนทนา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดภูเก็ต. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2561: 64-68.

ส่งเสริมให้เกิดการใช้ภาษาในบริบทที่แท้จริง และพัฒนาทักษะการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น งานวิจัยของกฤตพิภัก แก้วกำเหนิด และคณะ พบว่า การใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมั่นใจและเป็นธรรมชาติ⁹ ในทำนองเดียวกัน อาทิตย์ ศรีจันทร์ตร และคณะ ได้ระบุว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทางนี้มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ¹⁰

ดังนั้น การบูรณาการสถานการณ์จำลองเข้ากับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา จึงเป็นแนวทางที่มีศักยภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งไม่เพียงช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา แต่ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความพร้อมสำหรับการทำงานในบริบทที่มีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม นอกจากนี้ งานวิจัยที่ผ่านมา ยังไม่พบการบูรณาการการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง (Simulation-Based Learning) และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนอาชีวศึกษา ซึ่งทั้งสองแนวทางมีศักยภาพสูงในการเสริมสร้างความสามารถทางภาษาและความพร้อมในสายอาชีพ โดยสถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เรียนฝึกภาษาอังกฤษในบริบทเสมือนจริง เช่น การสื่อสารในที่ทำงานหรือการให้บริการลูกค้า ลดความกังวล เพิ่มความมั่นใจ และส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง (learning by doing) และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะภาษาไปพร้อมกับเนื้อหาวิชาชีพ ทำให้การใช้ภาษาเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติและสอดคล้องกับบริบทการทำงาน การผสมผสานสองแนวทางนี้สร้างการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยสถานการณ์จำลองมอบสภาพแวดล้อมการฝึกฝนที่สมจริง ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาช่วยส่งเสริมผู้เรียนในด้านการเชื่อมโยงภาษาอังกฤษกับเนื้อหาวิชาชีพ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจและเหมาะสมกับการทำงาน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับศิลปะการประกอบอาหาร ผ่านการบูรณาการสองแนวทางนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการพูดในสถานการณ์เสมือนจริง และเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทอาชีพ

⁹ กฤตพิภัก แก้วกำเหนิด, จารุณี ทิพยมณฑล และ ชรินทร์ มั่งคั่ง. “การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาและภาษาเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในบริบทอาชีพคัลเจอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา.” **วารสารปัญญาภิวัฒน์**, ปีที่ 15, ฉบับที่ 1 (2566): 371-389.

¹⁰ อาทิตย์ ศรีจันทร์ตร, อัญชลี จันทร์เสม และ เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. “ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” **วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์**, ปีที่ 1, ฉบับที่ 2 (2560): 174-186.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ที่ใช้รูปแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest-Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 278 คน ซึ่งศึกษาอยู่ในแผนกวิชาการบัญชี แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน แผนกวิชาการตลาด แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก แผนกวิชาวิจิตรศิลป์ แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ แผนกวิชาคหกรรม แผนกวิชาการโรงแรม แผนกวิชาการท่องเที่ยว และแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับศิลปะการประกอบอาหาร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ที่ใช้แผนกวิชาเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลาในการทดลอง 6 ชั่วโมง โดยไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

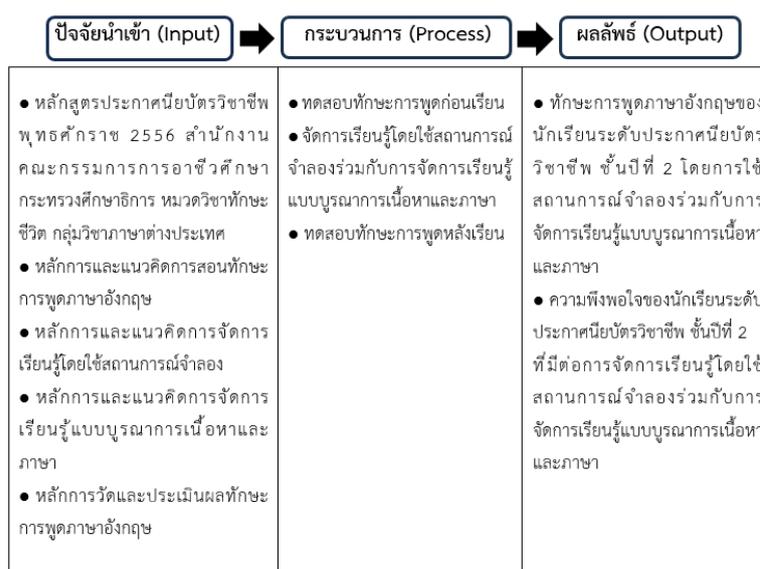
สถานการณ์จำลอง คือ การเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติที่เหมือนกับการใช้ในสถานการณ์จริง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยการจูงใจผู้เรียนและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าการจดจำ ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์จริง¹¹

¹¹ Crookle, C. M., & Oxford, R. L., "Simulation, games, and role-play", in J. C. Richards & T. S. Rodgers (Eds.), Approaches and methods in language teaching (p. 19-30), (Cambridge: Cambridge University Press, 1990).

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานการเรียนรู้เนื้อหาวิชาเข้ากับการเรียนรู้ภาษา โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนพัฒนาทั้งความรู้ในเนื้อหาสาระและทักษะทางภาษาควบคู่กันไป แนวคิดหลักในการบูรณาการเนื้อหาและภาษาประกอบด้วย 4Cs คือ เนื้อหา (Content) การสื่อสาร (Communication) ความรู้และกระบวนการคิด (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture)¹²

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองรวมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา และใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนประกอบด้วย 1) ขั้นเตรียมพร้อมเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนและสำรวจความรู้เดิมของผู้เรียนที่มีต่อหัวข้อการเรียนรู้ 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ สำนวน หรือรูปประโยคที่จำเป็นต้องทราบผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ โดยมีเนื้อหาอยู่ในระดับที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ 3) ขั้นลงมือปฏิบัติในการวิจัยนี้เป็นการฝึกปฏิบัติการพูดแนะนำอุปกรณ์งานครัวและวิธีใช้งาน แนะนำวัตถุดิบและบอกปริมาณวัตถุดิบในการประกอบอาหาร และการบอกขั้นตอนการประกอบอาหารโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และ 4) ขั้นอภิปราย ใช้สถานการณ์จำลองสำหรับฝึกทักษะการพูดในสถานการณ์และข้อมูลที่กำหนดให้ โดยกระบวนการเป็นไปตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองรวมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ของสำนักงานคณะกรรมการ

¹² Coyle, D., Hood, P., & Marsh, D., CLIL: Content and language integrated learning, (Cambridge: Cambridge University Press, 2010): 84–103.

การอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ หมวดวิชาชีพชะชีวิด กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และวิเคราะห์เนื้อหาจากคำอธิบายรายวิชา 2000-1223 ภาษาอังกฤษศิลปะการประกอบอาหาร และได้คัดเลือกเนื้อหาโดยยึดจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ซึ่งได้ทั้งหมด 3 เรื่อง ได้แก่ Kitchen Utensils and Equipment, All Ingredients, และ Steps for Cooking เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำแผนการเรียนรู้จำนวน 3 แผน

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral Test) คะแนนเต็ม 24 คะแนน

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยแบบประเมินความพึงพอใจแบ่งเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรม ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และด้านผู้เรียน และส่วนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์และบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในระหว่างการจัดกิจกรรม
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) โดยนำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกอาหารและโภชนาการ จำนวน 24 คนและบันทึกผล
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษากับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยใช้ระยะเวลาในการสอน 3 สัปดาห์
4. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน โดยเป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral Test) มีคะแนนเต็ม 24 คะแนน และมีผู้ประเมินคะแนนจำนวน 3 ท่าน
5. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาหลังจากทดสอบหลังเรียนเสร็จสิ้น
6. นำคะแนนที่เก็บรวบรวมได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ
7. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยแปลความหมายระดับความพึงพอใจ
8. สรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยใช้สูตรการหาค่า t-test แบบ Dependent Samples

2. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา พบว่า ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 24 คนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับศิลปะการประกอบอาหาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษากับนักเรียนจำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยใช้ระยะเวลาในการสอน 3 สัปดาห์ ซึ่งเมื่อสอนครบจบทั้ง 3 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยจึงได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษอีกครั้ง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) และมีผู้ประเมินจำนวน 3 คนซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 คนและผู้วิจัยเอง หลังจากนั้นนำผลคะแนนจากผู้ประเมินทั้ง 3 คนมาหาค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการพูดของนักเรียนแต่ละคนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนและวิเคราะห์ผลต่างของคะแนน (D) ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดของนักเรียนปรากฏดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D)

และค่าทดสอบ (t-test) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เท่ากับ 14.14 คะแนน (S.D. = 3.73) ในขณะที่

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	d	t	df	p-value
ก่อนเรียน	24	8.83	2.55	5.30	*14.99	23	.000
หลังเรียน	24	14.14	3.73				

ค่าเฉลี่ย ของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้

แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เท่ากับ 8.83 คะแนน (S.D. = 2.55) ผลต่างเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ย (d) มีค่าเท่ากับ 5.30 คะแนน ค่าทดสอบ t เท่ากับ 14.99 แสดงให้เห็นว่าคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ที่กำหนดว่า เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้ หลังจากทีผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเสร็จสิ้นทั้ง 3 บทเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 24 คน ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา จากนั้นนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งจากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
ด้านเนื้อหาสาระ	4.62	0.50	พึงพอใจมากที่สุด	1
ด้านกิจกรรม	4.47	0.73	พึงพอใจมาก	4
ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.53	0.60	พึงพอใจมากที่สุด	3
ด้านผู้เรียน	4.55	0.57	พึงพอใจมากที่สุด	2
รวม	4.54	0.60	พึงพอใจมากที่สุด	

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทเรียนและกิจกรรมในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.54, S.D. = 0.60) โดยมีรายละเอียดเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยมากไปน้อยดังนี้ ด้านเนื้อหาสาระ ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.62, S.D. = 0.50) ด้านผู้เรียน ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.55, S.D. = 0.57) ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.53, S.D. = 0.60) และด้านกิจกรรม ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับพึงพอใจมาก (Mean = 4.47, S.D. = 0.73)

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถานการณ์จำลองที่สอดคล้องกับวิชาชีพของนักเรียน ได้แก่ การแนะนำอุปกรณ์งานครัวให้กับเชฟคนใหม่ การซื้อวัตถุดิบปรุงอาหาร และการสาธิตการทำอาหาร ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นกิจกรรมที่มีความหมาย สอดคล้องกับวิชาชีพของนักเรียน จากกิจกรรมนี้ ทำให้นักเรียนได้ฝึกพูดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของตน สามารถเลือกใช้รูปประโยคที่เหมาะสม ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงบริบทชีวิตจริงที่นักเรียนต้องพบเจอในสายอาชีพ เป็นการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบที่ไม่ตั้งเครียดจนเกินไป เสมือนการเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทการทำงานจริง การเรียนทักษะการพูดด้วยการได้ฝึกพูดจริง นอกจากจะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นแล้ว ยังมีความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น มีคลังคำศัพท์มากขึ้นทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ตามความหมายที่ตนเองต้องการ สอดคล้องกับ วิกาวิ ไชยทองศรี ที่ได้กล่าวไว้ว่า การใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการสื่อสารและมีความมั่นใจมากขึ้น โดยผู้เรียนที่ได้รับการฝึกผ่านสถานการณ์จำลองสามารถโต้ตอบและใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนที่ใช้วิธีการเรียนแบบเดิม¹³ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Richards ที่ได้เสนอว่า การพัฒนาทักษะการพูดอย่างมีประสิทธิภาพต้องอยู่บนพื้นฐานของการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารมากกว่าการเรียนรู้อโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียว และเสนอว่าครูควรจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อบรรลุเป้าหมายบางอย่าง เช่น การถามข้อมูล การเจรจา หรือการทำงานกลุ่มร่วมกัน จุดสำคัญคือ ผู้เรียนควรพูดเพื่อให้ได้ความหมาย ไม่ใช่เพื่อให้ได้โครงสร้างที่ถูกต้องเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ยังเน้นการใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่มีความหมายต่อผู้เรียน เช่น บทบาทสมมติการสั่งอาหาร การถามทาง หรือการ

¹³ วิกาวิ ไชยทองศรี. “การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, ปีที่ 8, ฉบับที่ 1 (2563): 130-135.

สัมภาษณ์งาน ซึ่งล้วนเป็นบริบทที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของตนเองได้ ช่วยให้การพูดไม่เพียงเป็นการฝึกซ้อมในชั้นเรียน แต่เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้ภาษาในชีวิตจริง¹⁴

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญทั้งด้านความเข้มข้นของเนื้อหาและการพัฒนาทักษะทางภาษา ด้วยเนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับสาขาวิชาชีพของนักเรียน ทำให้นักเรียนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อแสดงความต้องการของตนเอง สามารถเชื่อมโยงความรู้ทางภาษาเข้ากับความรู้ส่วนเนื้อหาได้ ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น ซึ่งอาจนำไปสู่ความพยายามในการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน นอกจากนี้ ครูผู้สอนมีการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มเสมอและใช้ภาษาอังกฤษในการสอนแทบจะตลอดเวลา ทำให้นักเรียนซึมซับคำศัพท์ รูปแบบประโยค ทำให้มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับ Harmer ที่ได้เสนอแนวคิดว่าการฝึกพูดที่ดีต้องเริ่มจากการให้ข้อมูลภาษาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนก่อน ทั้งในด้านคำศัพท์ สำนวน และรูปประโยคที่เกี่ยวข้องกับบริบทที่จะฝึกใช้ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจน เช่น การอภิปราย การจับคู่สนทนา หรือการแก้ปัญหาาร่วมกัน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนโต้ตอบกันจริง ๆ มากกว่าการพูดตามบทที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ทั้งยังเสนอว่าผู้เรียนควรมีโอกาสพูดในลักษณะการโต้ตอบไม่ใช่เพียงแค่พูดออกมาเป็นรายบุคคล การทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มจึงเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการฝึกความคล่องแคล่ว (fluency) และความมั่นใจระหว่างการจัดการเรียนรู้¹⁵ ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนบางรายพยายามใช้คำทดแทน (Circumlocution) เพื่ออธิบายลักษณะของสิ่งของที่ตนต้องการ เมื่อนักคำศัพท์ภาษาอังกฤษของสิ่งนั้นไม่ออก ซึ่งแสดงถึงพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เพิ่มปริมาณการสื่อสาร (Amount of Communication) ได้มากขึ้น โดย Van de Craen, Mondt, Allain, และ Gao ได้เสนอไว้ว่าการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์เนื้อหาวิชาต่างๆ พร้อมกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความคิดของตนเอง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นได้อย่างเป็นระบบและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารแนวคิดที่ซับซ้อนได้¹⁶

1.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาที่มีการปรับประยุกต์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้จากนักวิชาการ ได้เป็น ขั้นตอนเตรียม ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นลงมือปฏิบัติ และขั้นอภิปราย เป็นขั้นตอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นตามลำดับ โดยในขั้นเตรียม ขั้นนำเสนอเนื้อหา และขั้นลงมือปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณา

¹⁴ Richards, J. C., *Communicative language teaching today*, (Cambridge: Cambridge University Press, 2006), 12–21.

¹⁵ Harmer, J., *The practice of English language teaching (4th ed.)*, (Pearson Education Limited, 2007): 123.

¹⁶ Van de Craen, P., Mondt, K., Allain, L., & Gao, Y., "Why and How CLIL Works: An Outline for a CLIL Theory," Vienna English Working Papers, vol. 16, no. 3, 2007, p. 70–78. source: <https://www.kennisdelingtaalbeleid.org/wp-content/uploads/2018/04/Why-and-How-CLIL-Works-2007.pdf> (2024).

การเนื้อหาและภาษาในการจัดการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ โดยนักเรียนได้สำรวจความรู้เดิมของตนเองในเรื่องที่จะเรียนในชั้นเตรียม และทราบว่าตนเองมีความสนใจหรือจะต้องเติมเต็มความรู้ในส่วนใดบ้าง นำไปสู่ความสนใจใคร่รู้ในขั้นนำเสนอเนื้อหา นักเรียนได้ทราบคำศัพท์เทคนิค ได้เรียนรู้ตัวอย่างการใช้รูปประโยค และสำนวนการพูดต่างๆ รวมถึงบริบทในการใช้ภาษา จากนั้น ในชั้นลงมือปฏิบัติ นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มหรือเพื่อนร่วมชั้น เป็นการทดลองใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน จากนั้น เมื่อนักเรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปประโยค ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจากกิจกรรมแล้ว ในชั้นการอภิปราย ผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองในการกำหนดสถานการณ์และบทบาทของนักเรียนให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่นักเรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพได้จริงในอนาคต รวมถึงมีปริมาณการสื่อสารและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นไปตามที่สมรรถนะรายวิชาได้ระบุไว้ เช่น การสอบถามและขอซื้อวัตถุดิบในการทำเค้กช็อกโกแลต การรับบทบาทเป็นหัวหน้าเซฟกำลังอธิบายขั้นตอนการทำอาหารแก่พนักงานฝึกหัด เป็นต้น และให้นักเรียนได้สร้างบทสนทนาด้วยตนเอง สอดคล้องกับ Thornbury ที่ได้เสนอกรอบแนวคิดสำหรับพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษไว้ 3 ขั้นตอนต่อเนื่องคือ การสร้างความตระหนักรู้ การฝึกใช้ และการพูดอย่างอิสระ โดยได้ระบุว่าแต่ละขั้นตอนมีเป้าหมายและลักษณะกิจกรรมที่แตกต่างกันไปเพื่อหล่อหลอมผู้เรียนให้สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว¹⁷ นี่จึงอาจเป็นเหตุผลให้คะแนนการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในด้านความคล่องแคล่ว รองลงมาคือด้านปริมาณการสื่อสาร

2. จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและการจัดการเรียนรู้บูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน และได้ลงมือปฏิบัติจริง (Learning by doing) ทักษะที่ใช้ในกิจกรรมสถานการณ์จำลองในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้ง่ายกับสถานการณ์จริง ทำให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์นั้นๆ สนุกกับการได้รับบทบาทหรือกิจกรรมที่เปลี่ยนไปในแต่ละครั้ง ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจริง สามารถปรับใช้ในสถานการณ์การใช้ภาษาจริงได้อย่างมั่นใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ กล่าวไว้ว่า วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น เป็นการสมมติสถานการณ์ให้คล้ายกับเหตุการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งสภาพแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์ ในการดำเนินกิจกรรมตามสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดและมีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ และมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น¹⁸

¹⁷ Thornbury, S., *How to Teach Speaking*, Pearson Education, 2005: 112–131.

¹⁸ ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ กศ.ม.), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

2.2 การประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเข้ากับการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับศิลปะการประกอบอาหาร ซึ่งมีเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ซึ่งเป็นแผนกวิชาของนักเรียนโดยตรง และสอดคล้องกับสายอาชีพของนักเรียนในอนาคต เป็นเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยและมีความสำคัญต่อนักเรียน ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้ศัพท์เทคนิค รูปประโยค และวัฒนธรรมสากลในสถานประกอบการ เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นไปที่เนื้อหา ไม่ใช่การเรียนรู้ที่มุ่งเน้นไปที่โครงสร้างทางภาษาหรือไวยากรณ์เหมือนห้องเรียนทั่วไป ทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระที่จะพูดภาษาอังกฤษระหว่างการจัดการเรียนรู้หรือการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ไม่กลัวพูดผิด เมื่อนักเรียนสามารถฟังและพูดได้มากขึ้นและมีโอกาสฝึกประสบการณ์เป็นประจำ จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น

2.3 รูปแบบการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่เน้นกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มเป็นหลักอาจเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาที่ส่งผลต่อการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพิ่มความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและมีความมั่นใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากการจัดกิจกรรมแบบคู่หรือกลุ่มจะลดความกดดัน ความตึงเครียด และความเขินอายของนักเรียน และยังทำให้บรรยากาศการฝึกพูดภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างอิสระ สนุกสนาน เนื่องจากได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมชั้นด้วยกัน มีข้อผิดพลาดคล้ายๆ กัน และปรับปรุงพัฒนาไปด้วยกัน นอกจากนี้ในชั้นเรียนนำเสนอเนื้อหาโดยครูผู้สอน ผู้วิจัยบรรยากาศการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับวิดีโอที่ครูผู้สอนนำเสนอ รวมถึงเมื่อคุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนรูปแบบนี้แล้ว ก็เริ่มมีการช่วยกันจับบันทึกสั้นๆ และซักชวนกันพูดเลียนแบบประโยคในวิดีโอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harmer ที่เสนอการทำงานเป็นคู่และกลุ่ม (Pair and Group Work) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หนึ่งของแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) โดยระบุว่า การทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษามากขึ้นและลดความกดดันจากการพูดต่อหน้าชั้นเรียนทั้งหมด นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังและการโต้ตอบกับคู่สนทนา ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในบริบทที่เป็นธรรมชาติ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะการพูดและพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนการฟังและการพูดผ่านการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ลดความกลัวในการพูด เพราะกิจกรรมที่ใช้ในแนวทางนี้มักจะช่วยสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และยังพัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหาผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการอภิปรายอีกด้วย¹⁹

¹⁹ Harmer, The Practice of English Language Teaching (London: Longman, 1983): 43-45.

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

1.1 การเตรียมความพร้อมก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยการสร้างความคุ้นเคยและสร้างความเข้าใจในรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาให้กับนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันระหว่างครูกับนักเรียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองรวมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเฉพาะความสนใจ ความถนัด และความต้องการของนักเรียน ดังนั้น เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาด้วยการซึมซับภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ จึงต้องนำเนื้อหาเป็นตัวนำ แล้วปรับภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและระดับของความรู้หรือทักษะของนักเรียน อีกทั้ง ไม่ใช่การนำเนื้อหาเดิมมาเปลี่ยนภาษาที่ใช้ในการสอน

1.3 ครูผู้สอนควรเลือกสื่อการสอนที่น่าสนใจและเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติตามบริบทของเจ้าของภาษา ซึ่งจะส่งผลดีต่อการเรียบเรียงประโยคในการพูดของนักเรียน

1.4 รูปแบบการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้อาจเป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับนักเรียน ดังนั้น การจัดกิจกรรมแบบคู่หรือแบบกลุ่ม จะช่วยลดความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

1.5 ควรมีการร่วมมือกันระหว่างครูผู้สอนภาษาและครูผู้สอนเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ ความร่วมมือระหว่างครูผู้สอนภาษาและครูผู้สอนเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดวิธีการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยความเชี่ยวชาญที่ต่างกันของผู้สอน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มรูปแบบการเก็บข้อมูล เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อให้ทราบข้อมูลในเชิงลึกที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้จนนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มระยะเวลาการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เพื่อศึกษาผลลัพธ์ในระยะยาวของการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2557).

กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ., 2557. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา:

https://academic.obec.go.th/images/document/1559878925_d_1.pdf (24 พฤษภาคม 2566)

กฤตพิภัก แก้วกำเนิด, จารุณี ทิพยมณฑล และ ชรินทร์ มั่งคั่ง. “การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาและภาษาเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในบริบทข้อปัดเจอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา.” **วารสารปัญญาภิวัตน์**, ปีที่ 15, ฉบับที่ 1 (2566): 371-389.

กาญจนา ณ ศรีสุข. ผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดภูเก็ต. **วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2561: 64-68.

ชัยมงคล พุกสุวรรณ. “แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.” **วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์**, ปีที่ 35, ฉบับที่ 1 (2560).

วิภาวี ไชยทองศรี. “การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี**, ปีที่ 8, ฉบับที่ 1 (2563): 130-135.

อาทิตย์ ศรีจันทร์ตร, อัญชลี จันทร์เสม และ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. “ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” **วารสารศาสตร์การศึกษและการพัฒนามนุษย์**, ปีที่ 1, ฉบับที่ 2 (2560): 174-186.

Coyle, D., Hood, P., & Marsh, D., **CLIL: Content and language integrated learning**, (Cambridge: Cambridge University Press, 2010): 84-103.

Crookle, C. M., & Oxford, R. L., “**Simulation, games, and role-play**”, in J. C. Richards & T. S. Rodgers (Eds.), *Approaches and methods in language teaching* (p. 19-30), (Cambridge: Cambridge University Press, 1990).

Harmer, J., **The practice of English language teaching (4th ed.)**, (Pearson Education Limited, 2007): 123.

Harmer, **The Practice of English Language Teaching** (London: Longman, 1983): 43-45.

Richards, J. C., *Communicative language teaching today*, (Cambridge: Cambridge University Press, 2006), 12-21.

Statista Research Department. “**The Most Spoken Languages Worldwide.**” Statista. 2022. [online]. Source: <https://www.statista.com/statistics/266808/the-most-spoken-languages-worldwide/>. [June 12, 2024]

